

Dlaň

Benjamin
Benža

Kopce ve tvaru mozolů a říčky, co vypadají jako vrásky, vlévající se jedna do druhé a pokračující do nekonečna.

~~Po~~ Po celé planetě má naše dlaň stejnou povahu. Takovou obydlen si ji navzájem nezávidíš. V každé ~~ze~~ něco kypí a každá něco strádá. Všechny vyprávějí svůj příběh.

Dlaň však nebyla určena k pozorování zrakem. Cítíme její dokonalost a nedokonalost obyčným.

Přejiždím si palcem ~~po~~ mozolech jako lupou po mapě. Mozoly jsou tvrdé, rozdrásané a škrábou jako smrkadlo. Jsou rovnoměrně seřazeny vedle sebe. Vojáci, ~~kteří~~ kteří letají, až je pošlou na frontu. Pozorně z nich čtu milhavý příběh, jako by mi ~~Benža~~ vštkyně předčítala stejně nejasnou budoucnost.

Když sjednou mäsčítan dlaň, cítím sucha. Všechny tyto říčky a jejich přítoky už dávno vyschly. Asi už dávno jsem si ~~se~~ nepoložil hlavu ~~hlav~~ do dlaní s pláčem. Tak aby mé slzy naplily do rubeu a rozprouhly petičky.